त्रेत्स यत्स७स्थापयेत्प्रजाय कृत्तिमयात्तत्प्रजामुत्मृज्ञित तस्मात्र स७स्थापयेत्पर्यग्रि-कृतमेवोत्सृजेत् ॥ र ॥ ब्राव्हाणम् ॥ ५ [७. ६] ॥ ॥

पश्च वे यूपचा । न वाज्ञस्ते यूपात्पश्रमालभन्ते कदा चन तचन्या न क् वाऽ शतस्माऽभ्रये पशवश्वनामरे पद्नमभविष्यन्ययेदमन्नं भूता यया देवायं दिपा-त्पुरुष उक्ति एवछ देव दिपाद उक्ति।श्वरः ॥१॥ ततो देवा एतं वन्नं दृदृष्यः। यचूपं तमुिहिश्रियुस्तस्माद्गीषा प्राच्नीयस ततश्चतुष्पादा ग्रभवंस्ततोऽन्नमभवन्ययेद्-मझं भूता एतस्मे कि वार एतेर तिष्ठल तस्मायूपर एव पश्रमालभन्ते नरते यूपा-त्कदा चन ॥५॥ अयोपाकृत्य पशुम् । अग्निं मियवा नियुनिक्ति तस्वत्तया न क् वा श्तरमा अग्रेय पश्वश्वचामरे यद्वविर्भविष्यन्यथैनानिद्धं क्विभूतानग्री नुक्-ति तान्देवा उपानिरुर्धुस्तु उपानिरुद्धा नोपावेयुः ॥३॥ ते क्रोचुः । न वार्ड्म उस्य यामं विद्वयद्ग्रौ क्विज्किति नैतां प्रतिष्ठामुपरुध्येव प्रमुनिग्नं मियवाग्नाविग्नं जुक्वाम ते वेदिष्यन्येष वै किल क्विषो याम एषा प्रतिष्ठाग्री वै किल क्वि-र्जुक्ताति ततोऽभ्यवैष्यति ततो रातमनम म्रालम्भाय भविष्यत्तीति ॥४॥ त उउपरुध्येव पश्नन् । अग्निं मियवाग्नाविग्नमनुङ्गवुस्ते विद्वरेष वै किल क्विषो याम रूषा प्रतिष्ठाग्री वै किल कृविर्जुकृतीति ततोऽभ्यवायंस्ततो रातमनम ग्रा-लम्भायाभवन् ॥५॥ तयोऽठ्वेष ठ्तत् । उपरुध्येव पशुमियं मियवाग्नाविग्नं तु-क्रोति स वेदेष वै किल क्विषो याम रूषा प्रतिष्ठाग्नौ वै किल क्विजुक्तीति ततोऽभ्यवैति ततो रातमना ग्रालम्भाय भवति तस्मारुपाकृत्य पश्रमित्रं मिथवा नियुनिक्ति ॥ ६॥ तदाङ्गः । नोपाकुर्यान्नाग्निं मन्येद्रशनामेवादायाञ्चमोपपरेत्याभि-धाय नियुक्त्यादिति तद्व तथा न कुर्वाध्यथाधर्म तिरुश्चया चिकीर्षे देवं तत्तरमादे-तद्वानुपरीयात् ॥७॥ अय तृणमाद्ायोपाकरोति । दितीयवानिरुणधाऽइति दि-तीयवान्हि वीयवान् ॥ ६॥ स तृणमाद्ते । उपावीर्सीत्युप हि दितीयोऽवति